

Βίκυ Σταύρου

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Χτυπάει τὸ κόκκινο τοῦ ἡλίου
 στὸ μπλὲ τ' οὐρανοῦ.
 Στραγγίζω τὸ κόκκινο
 καὶ
 κρύβουμαι στὸ μπλέ.

2

Λάμψη.
 Πέρα ἀπ' τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ
 μακριὰ ἀπ' τὴ βοή τῆς γῆς
 λουλούδι κόκκινο
 τὸ πέρασμά σου.

3

Ἀνάστατος γονάτισε ὁ κόσμος
 βρῆκε τῆς γῆς τὸ κέντρο τὸ φεγγάρι.
 Αἴσθησις ἀνείπωτη
 μόνη πραγματικότητα.

4

Λίγη δροσιά
 παίζει μὲ τ' ἀνθισμένο γίασεμί.
 Δίνει παράσταση
 τὸ γέλασμα τοῦ κόσμου.

Κων. Τοελεπής

Μὲς στὴ γλυκόλαλη τὴν καλαμιὰ
 εἰς τὴ χλωρὴ τὴ φυλλωσιὰ
 στοῦ ποταμοῦ τὴν ὀμαλιὰ
 κινεῖ τὰ πόδια του γοργὰ
 κάποιον πουλάρει πού ζητᾷ
 τὴν ξεχασμένην στὰ βουνὰ
 μητέρα του.

Θανάσης Τσίρος

ΤΑ ΣΙΩΠΗΛΑ ΛΙΜΑΝΙΑ

Τοῦτα τὰ σιωπηλὰ λιμάνια
 μὲ τοὺς σπασμένους φάρους
 καὶ τὶς πετρεῖς
 μὲ τὰ παλῆα καραβία ποὺ σαπίζουν
 παντὶ στὰ ἡσυχὰ νερά
 χωρὶς ἐλπίδα
 προσμένουν μερὰ νυχτὰ δὲν κοιμούνται
 δὲν λογαριάζουνε τὶς ἀπειλὲς τοῦ ἀνε-
 μου
 ὅσο κι ἀν εἶφαγε ἡ καταχνιὰ τὸ φῶς
 τοὺς
 ὅσο κι ἀν κούρσεψε ἡ λησιμονία τὴ δο-
 ξὰ τοὺς
 ἔβρουν πῶς μείναν ἀνοιχτοὶ
 οἱ πελαγισιοὶ δρομοὶ
 καὶ πῶς ἐνὰ ξημερῶμα
 θ' ἀραξοὶ μεγάλους στολὸς μεσὰ στὰ νερά
 τοὺς
 φεργοντάς τὶς ἀνάσες καὶ τοὺς τροπούς
 καὶ τὶς ἀγαπὲς τῆς καινούργιας τοὺς
 ζωῆς.

Γαβριήλ Τζουγανάντος

ΠΟΙΗΜΑ

Θᾶθελα ν' ἀγγίξω
 μὲ τὰ δάχτυλά μου τὰ χέρια μου,
 νὰ αἰσθανθῶ τὴν ἀφή
 τῆς θάλασσας καὶ τὴν σιωπὴ
 τῶν δυνατῶν κυμάτων
 ποὺ σπᾶνε πάνω στὸ χαμόγελο
 τῶν θλίψεών μου.